

שאל נא את הכהנים תורה

- Q. I am waiting so long for משיח, I opened up the נביא for some חיזוק, and it opened to the נבואה of (ט, יב) זכריה, גם היום מגיד משנה, all those who waited for the גאולה will be protected! I continued, השמונאים of the נצחון, and the other of the נצחון of גוג ומגוג. Immediately I understood that there is a connection of the נצחון. I continued, ווד' אלקים בשופר יתקע, והלך בסערות תימן, ד' צבקות יגן עליהם, we won't need any weapons, Hashem will protect us! It got me thinking, if we are זוכה for the גאולה, what שירה do the לויים sing on הנוכה? And what will be on הנוכה, שבת ראש הודש הנוכה, which שירה will they sing? (ע' מסכת סופרים פ"ח ה"ב, שו"ת חקרי לב או"ח סי' לב, ושו"ע סי' תרפ"ד)
- Q. A tunnel (railway) that is under בית הקברות, and most of the residents got up already for תחיית המתים, but there are still a few מתים that are waiting for their complete תיקון, do I become טמא by entering the tunnel? (ע' אהלות פ"ו מ"ה בראשונים)
- Q. I was preparing the cholent קודש שבת לכבוד, and little Moishy (who is טמא) came to help and put the beans in עירובין כח: , ועוקצין פ"ג מ"ד). Are the beans מקבל טומאה while they are raw and unfit to eat? לכבוד שבת קודש
- Q. I prepared the oil for the נרות הנוכה, and some oil that was טמא dripped onto my shirt, can I be טובל my shirt before I clean it, or is it a הציצה? (I'd rather טובל it first, otherwise if I put it in the washing machine it will be מטמא the rest of the load and the washing machine.)
- Q. בית המקדש, גמרא היא דורש אין לה – מכלל דבעיא דרישה. I started, אין מעבירין על המצות to the right and סוגיא of going to the right and הלכות הנוכה (תרע"ו ס"ה) thinking: The עולה is shechted in צפון, and the זריקת הדם is on מזרחית צפונית, דרום המזבח, or make a left which is shorter, or maybe I don't have to go to the מזבח at all, and I can do the זריקה right away at מזרחית צפונית? I need an answer now, because מהרה יבנה בית המקדש, and I won't be able to stand the embarrassment, standing next to the מזבח not knowing what to do! (ע' רש"י יומא טו: ד"ה ברישא, גר"א ורש"ש ריש פ"ג דתמיד, וחי' מהר"ח פ"ד מ"א)

הלכתא למשיחא

Let's prepare ourselves by learning the הלכות of טיפול בקרבן. The תורה says "אל פתח אהל מועד יקריב אותו", which חז"ל say that this teaches that the בעלים must bring it to the עזרה (according to the ויקרא אות לג). Another פסוק says "תשא ובאת", which comes to teach you, even from לארץ, even if a lot of טירחא and expenses are involved, you have to bring it (ולוהו או עבדו ולא ע"י עבדו). Included in טיפול is feeding it, and healing it if needed.

It is מותר to give the animal to a גוי shepherd, to take care of the animal until you bring it (וי"ד סי' ש"ג ס"ג), (if the גוי has other בהמות, בזיון קדשים), (ע' חז"א), and you have to prevent any damage from happening to the בהמה that will be ניכר because of קדשים. If the בהמה got lost, even though you can be מפריש another one, some hold that you have to search for it (מעשה למלך פ"ח מעשה הקרבנות ע"פ רש"י תמורה יח).

A יורש has a חיוב to bring a קרבן that he inherited to the עזרה. If שמעון was מקדיש a קרבן for ראובן, it is questionable who is חייב to be מטפל with it, (ע' תורת הקרבנות פ"ז ס"ה דתלוי בטעם החיוב ביורש, האם הוא מחמת שהקרבן ברשותו, או משום שגם היורש מתכפר בה).

If you bring a קרבן and didn't do so for a long time, there is a מחלוקת if you say שהחיינו עה:).

(מלוקט מתורת הקרבנות פרק לז)

הערה על גליון שעברה: כתבנו שמשקים מטמאים כלי זכוכית, וחכם אחד העיר דמנין שגזרו טומאת משקים בכלי זכוכית דרבנן. ואכן במשנה אחרונה כלים פ"ל מ"א נסתפק בזה, אמנם מתוך דברי החז"א (כלים ג,ט) מבואר דנקט דגזרו גם בזכוכית, וכן משמע מהרמב"ם כלים פ"ז ה"ז.

ANSWERS TO LAST WEEKS QUESTIONS:

Q. Exactly the way the מדרש (ילקוט תצט) described it. The year that מלך המשיח was revealed, all the nations were on the edge of war with each other, and the king of Iran wanted to blow up the world, it was so scary, and there was nowhere to escape. And then Hashem told His beloved children, don't be afraid! All these events are for you! It has come the time for your גאולה! My twelve-year-old son was so מתרגש from the tremendous גלויים that Hashem performed, he was מקדיש a קרבן תודה. Can it be brought now, or we have to wait for his מצוה (ע' נדה מה: ובראשונים)

A. The גמרא says that a מופלא הסמוך לאיש (גדלות a year before) who is מקדיש a קרבן, it becomes הקדש, and there is a מחלוקת in the גמרא if it's התורה or מן התורה. מדרבנן תוס' explains that the reason why you can assume that he is a year before גדלות is because there is a רוב that he will have גדלות when he is thirteen. The תשבץ, רע"א, and ערוך לנר say רוב only makes it that it's not ספק, but you can't give מלקות if someone is מועל in his הקדש until he brings סימנים. According to these שיטות, you can't bring his קרבן until he brings גדלות סימני, because bringing בעזרה is an דאורייתא, and you can't rely on רוב. The רמב"ם (נזירות פ"ב הי"ג), however, says that a קטן that became a נזיר, he brings his קרבנות even before he brings סימנים (וכ"כ בש"ש ש"ה יג' בדעת תוס'). סימנים

Q. A יולדת turned on the water to fill up the bathtub to give one of the kids a bath. The water was pretty hot and the room was filled with steam. 1) is the water טמא? 2) if it is, then are all the כלים that have steam on them (מכשירים פ"ב מ"ב) טמאים?

A. Steam of water that is טמא, is טמא and is כלים מטמא. Now we have to figure out if the water is טמא. By the mere opening of the faucet and letting the water run, it is not deemed היסט (moving the water). But if there is drops of water on the rubber that is underneath the faucet that moves as you turn the faucet, that is היסט, and if the water is טמאה at that point, it can be מטמא the rest of the water, see footnote!

Q. I am preparing oil to light the מנורה! From what stage are the olives considered טמאה (from the oil that comes out of the olives)? (ע' טהרות פ"ט)

A. After you are finished piling up all the olives on the press.

Q. According to the רמב"ם that (with the exception of משקים ז') juice is not טמאה, if I had an orange that was טמא, and I made orange juice, does the טמאה disappear? (ע' פסחים לג', ור"ש טהרות פ"י מ"ה, ופמ"ג או"ח ס' שכ"א בתחילה ד"ה עוד רגע)

A. it is מסתבר that the טמאה disappears, just like food that became unfit to eat, becomes טהור because it's not food anymore, the same is with food that turned into a liquid, it is not an אוכל or a משקה.

Q. I'm on the way to the המקדש to be מקריב a קרבן that I was already מקדיש. Can I place animal food, or anything else the animal might need later (the animal is not using it now), onto the animal, or is that considered עבודה בקדשים (ע' חזו"פ פסחים פ"ד ה"א, חזו"א פרה ב' טו', ונחל איתן ס' ט' סעיף ה' ס"ק א')

A. the משנה says that putting a blanket on the animal to protect it from flies, is not an עבודה. However, to place a knife between the horns of the בהמה to bring the knife to shecht the קרבן, according to the בבלי is an עבודה. The חזו"א and חזו"י explain the difference that the blanket is for the needs of the animal, so that's not considered an עבודה, but the knife is for the needs of the person, and therefore is considered an עבודה. According to this, to put animal food on the בהמה which is for the בהמה, may not be considered an עבודה. הגר"ק in נחל איתן says a different חילוק, that the blanket, the animal is using now, as opposed to the knife which is to be used later. According to this חילוק to place food for the animal for later use, is an עבודה.

¹ אם בעת שפוחתת או סוגרת את הברז יש טיפת מים על הגומי שזז, הטיפה נטמאה. ובשעה שהמים נוזלים הטיפה אינה מטמאה שאר המים דניצוק אינו חיבור (לדעת הראשונים דלא כדעת הגר"א). אמנם לאחר שנפלה הטיפה לבריכה, הטיפה הטמאה מטמא כל המים. אמנם בבריכה בקרקע יש דין של מי גביש שהטיפה הטמאה אינה מטמא כל המים (לדעת הרמב"ם טומאת אוכלים פט"ו ה"א אפילו בשאובים יש דין של מי גביש, ולדעת הרע"ב והגר"א מקואות פ"א מ"א דוקא כשאין שאובין), אמנם בכלי המחובר לקרקע, הגם שאינו מקבל טמאה, מ"מ אין דינו כקרקע, אלא הוא כלי שאינו מקבל טמאה, והמים שבתוכו אין דינו כמי גביש (כן דעת הנ"ב תנ' ס' קט, וחזו"א ושו"ת משנת ר"א ס' כג, אבל דעת האבני נזר ס' רע"א אות י' דנחשב כקרקע). והנה האמבטיה עשויה מנוקבת ואינה מחזיקה מים, ואין לה דין כלי (ע' י"ד ס' ר"א ס"ז ופ"ת שם אות יב, וע' פ"ת שם אות ז' בשם החת"ס דמנהג כל ערי ישראל לטבול במקוה כזה, ואסור להרהר אחרי הוראה זו, ואפ"ל לפי שאר אחרונים שם דאין לסמוך על זה בדאורייתא, לענינינו גם כן אינו אלא דרבנן, דמשקין לטמא כלים דרבנן הוא), ולכן לפי שיטת הרמב"ם דגם בשאובים יש דין מי גביש, אז לא נטמא שאר המים עד שיתלשו לרצון, כגון שמילא מים בספל לשטוף הילד אז המים נטמאו, וזיעה הבאה מאותן המים טמאה. אמנם אפשר שהמים שבצינורות אינם מקבלים טמאה כלל, דכדי לקבל טמאה צריך שהמים יתלשו מהקרקע לרצון, וצריך לדון אם מאגר המים נחשב ככלי וכן הצינורות, ותלוי במחלוקת הנ"ל. וגם אם נדוננו ככלי, מ"מ אם המים שבמאגר מחוברים למקוה כל הזמן, באנו לשאלה של קטפרס אינו חיבור, ותלוי לפי שיטת הראשונים (ע' תוס' גיטין טז). מתי נחשבת חיבור ומתי לא.